

Hi ha paraules que evocuen un univers de sensacions de manera immediata i que són gairebé màgiques. Una d'aquestes paraules és *xiringuito*, que el català normatiu no l'accepta i la transforma en *guingueta*, un substantiu d'inspiració francesa que no té ni la plasticitat ni la força ni l'ascendent que es mereix el mot que anomena l'establiment popular on se serveixen begudes i menjars a prop o dins de les platges. El terme *xiringuito* fa estiu, forma part de la memòria i del present de moltes generacions, i s'insereix en l'imaginari amable de les vacances, l'estiueig, el descans i la conversa relaxada.

Des de l'Acadèmia Catalana de Gastronomia i Nutrició demanem oficialment a l'organisme competent de l'Institut d'Estudis Catalans que faci tot el que sigui possible per incloure la veu *xiringuito* al diccionari normatiu de la llengua catalana, perquè considerem que és una paraula insubstituïble, d'ús habitual entre la majoria dels parlants i en els àmbits econòmics i professionals concernits, a més d'estar acreditada a l'obra de diferents escriptors i periodistes, des de fa dècades. Volem salvar el mot *xiringuito* de

TRIBUNA

Carles Vilarrubí

President de l'Acadèmia Catalana de Gastronomia i Nutrició

Salvem el xiringuito

l'oblit oficial. Pensem que, com d'altres veus que s'han incorporat al corpus del diccionari, mereix ser-hi present amb tots els honors. Actualment només el *Gran diccionari 62* de la llengua catalana inclou la veu *xiringuito*, que la defineix d'aquesta manera, en les seves dues accepcions d'ús normal: "1. Petit quiosc per vendre begudes en una platja, en un parc, etc. 2. Negoci de legalitat poc clara".

A partir dels anys deu del segle XX, tro-

bem la paraula *xiringuito* a les pàgines de diferents diaris i revistes. Publicacions com ara *L'Esquella de la Torratxa*, *Papitu*, *Imatges* o *La Veu de Catalunya* inclouen aquest mot, de vegades escrit amb una *u* final. El *xiringuito* és una icona de la modernitat emergent, juntament amb els automòbils, els esports, els còctels, el jazz i els balls que arriben dels Estats Units. Les noves maneres de socialització i lleure passen per locals com el *xiringuito*, on es barregen persones de totes les classes socials.

Josep Pla, Joan Fuster, Montserrat Roig i Quim Monzó, entre altres autors, han fet servir la paraula *xiringuito* als seus textos. Es tracta de figures emblemàtiques de les nostres lletres, cosa que hauria de servir per adonar-nos que no es tracta d'una demanda basada en el caprici de molt poques persones o d'una dèria arbitrària. La nostra reivindicació de la veu *xiringuito* és fruit del fet que la nostra societat l'ha assumida amb èxit, amb independència del seu origen castellà, i ja forma part de la nostra visió del món. Cap de les alternatives ens proposa la normativa lingüística actual per evitar el terme *xiringuito* ha reeixit, ni en l'ús social ni en els textos periodístics, literaris, comer-

cial o turístics. Tot plegat ens anima a insistir en aquesta petició. Incorporar *xiringuito* al diccionari donarà rang oficial a un fet absolutament natural entre els catalanoparlants.

Als *xiringuitos* hi passen coses que tenen a veure amb una concepció alhora simple i rica de la vida. Menjar i beure amb bona companyia, gaudint de la natu-

Demanem a l'IEC que inclogui 'xiringuito' al 'Diccionari de la llengua catalana'

ralesa i del temps lliure. A més, de cada vegada hi ha més *xiringuitos* a Catalunya, que s'esforcen per oferir una oferta gastronòmica més elaborada, dins dels límits propis d'un negoci d'aquesta mena. Què més cal demanar? Els estius representen la tornada als *xiringuitos*, on també s'escau badar mentre alguns es torren al sol i d'altres es remullen dins l'aigua. *Badar* és un verb català que fa bona companyia a l'estimat substantiu *xiringuito*.